

[Aksel Larsen.]

utilstrækkelige Lønninger og daarlige Arbejdsforhold, men hvor Aktionærerne og Aktieselskabsbestyrelsesmedlemmerne indkasserer en fabelagtig Fortjeneste. Det, det drejer sig om, er, at Byerhvervenes Overklasse har lukreret paa Krisepolitikken og til en vis Grad ogsaa lukreret paa Landbrugets Bekostning. Men man kan ikke paa den Maade bare sige: „de andre Erhverv“ eller „Byerhvervene“ og derved give Landbrugerne det Indtryk, at det drejer sig altsaa ogsaa om Byerhvervenes Arbejdere, som i højere Grad end nogen anden Befolkningsgruppe er ramt af den Krisepolitik, der er gennemført i de senere Aar.

Repræsentanterne for denne Agitation gaar og opererer med forskellige Kvaksalverrecepter og fortæller Landbruget, at det, det gælder om, er at sætte Priserne op paa dette eller hint, skære de arbejdsløse ned, sende dem paa Tvangsarbejde, og jeg ved ikke hvad. Men overalt, hvor Spørgsmaalet bliver stillet om en effektiv Indsats i vor Landbrugskrise paa det Punkt, hvor det er mest nødvendigt, nemlig i Gælds- og Rentespørgsmaalet, og en effektiv Indsats for at gennemføre en fornuftigere Prispolitik her i Landet i den Retning, jeg saa tit har talt om fra denne Talerstol, der tier de Herrer stille. Derfor skal man høre op med at snakke om de høje Arbejds lønninger, som Landbruget overhovedet ikke kan betale. Hvis man har det Ønske at betale højere Arbejds lønninger, skulde man være med til at faa gennemført en Krisepolitik, som gør dette muligt, ved at lægge hele Byrden ved Krisepolitikken et andet Sted, end hvor den hidtil er blevet lagt. Hidtil har den arbejdende Befolkning maattet betale, i Stedet for at man skulde have henvendt sig til Overklassen, som har tjent paa Krisen, og som burde have baaret Byrderne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om, at det var helt forkært, at der var noget i Landbruget, der hed Driftslederløn. Jeg vilde tro, at vi alle kunde blive enige om, at den, der leder en Fabrik, ogsaa udfører et Arbejde. I Landbruget er det saadan, at de delvis leder og delvis personlig arbejder, og der giver man dem en Løn baade for den ene og for den anden Virksomhed, og det er ikke unaturligt, det er saare rimeligt. I de Tal, jeg har nævnt, er indregnet hele

deres Fortjeneste, og denne Fortjeneste er saa lav, at vist intet andet Erhverv her i Landet nøjes med en saadan. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger nu, at vi skal ikke først tage Hensyn til Priser, men vi skal først sætte ind paa Renten og Kapitalen. Tror det ærede Medlem, at det er muligt at faa en særlig Renteydelse for Landbruget alene? Det antager jeg ikke, det ærede Medlem vil hævde, for det er ganske umuligt, saa faar man ingen Kapital at arbejde med. Det er heller ikke den Vej, det ærede Medlem anbefaler Arbejderne at gaa, han siger ikke: Det nytter ikke, at I taler om større Arbejdsfortjeneste, nej, vi maa holde Lønnen nede og se paa at faa Renten ned, inden der kan være Tale om det andet. Over for Landbefolkningen siger det ærede Medlem: I maa ikke tale om bedre Priser, det vil sige bedre Løn for jeres Vedkommende, saa længe Kapitalen ikke er skaarret ned. Men saadan gør det ærede Medlem ikke over for sin egen Klasse. Det ærede Medlem siger nok, at han ønsker Landbruget bedre Priser og Lønninger, men han modvirker dette her i Rigsdagen paa hver eneste Maade, han kan. Derfor er vi ikke meget tilfredse med hans Virksomhed her, og derfor tror jeg ikke, Landbefolkningen er ham Tak skyldig herfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke er mig Tak skyldig, for min Virksomhed her i Rigsdagen, det ønsker jeg ikke. Det er en Tilsnigelse at paastaa, at jeg ikke har ønsket Landbrugserhvervets Udøvere højere Priser, det har jeg talt om saa tit, men jeg har modsat mig de Metoder, man ønsker at gennemføre, Metoder, som bl. a. det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er Talsmand for, nemlig en systematisk Forhøjelse af de Priser. Forbrugerne skal betale, uden at man drager Omsorg for, at en mere væsentlig Del af Priserne kommer selve Producenterne til gode. Man behøver ikke at forhøje Priserne for at hjælpe Landbruget, det kan gøres paa andre Maader. Jeg har talt om det saa tit, at det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, hvad jeg mener.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, forsøger det ærede Medlem at komme uden om det ved at finde et nyt Ord: Driftslederløn, hvor han før talte om Driftsherrøgevinst. Det ærede Medlem talte for lidt